

Осипаючи листя

Л.П.

дуєт S/A

1. О_ си_ па_ ю_ чи лис_ тя в дні о_ се_ ні, у_ ро_
 2. Ко_ лос гне_ ться, зер_ ном пе_ ре_ пов_ не_ ний, під_ ні_
 S/A 3. Ти нав_ чи нас, Спа_ си_ те_ лю, з ра_ діс_ тью, по слу_
 4. Та лю_ бов, що І_ су_ сом да_ ро_ ва_ на, хай па_

жай нам при_ но_ сять са_ ди, так і ми у сльо_ зах, Бо_ же,
 ма_ єть_ ся гор_ до пус_ тий. Дай схи_ ли_ тись до ніг Тво_ їх,
 жи_ ти з лю_ бо_ в'ю у_ сім. І не сло_ вом, а ді_ лом й по_
 ла_ є у сер_ ці вог_ нем, В не_ бе_ са нам до_ ро_ гу у_

про_ си_ мо - Дай при_ но_ си_ ти доб_ рі пло_ ди.
 Бо_ же мій, що_ би ви_ ріс в нас ко_ лос свя_ тий. Пло_ ди, пло_
 ра_ до_ ю сво_ їм ближ_ нім пло_ ди при_ нес_ ти.
 ка_ зу_ є, бла_ го_ дать всім і ра_ дість не_ се.

ди лю_ бо_ ві й чисто_ ти дай при_ но_ си_ ти нам ко_ жен час. О,

Бо_ же! Ти завжди в мені жи_ ви, що_ би дух мій без Тебе не згас.